

Dosarul nr. 2ra-776/19

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (jud. V.Jomiru-Niculiță)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M.Anton, V.Mihaila, A.Panov)

ÎNCHEIERE

24 aprilie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Mariana Pitic
Tamara Chișca-Doneva

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Maria Stîngaci,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maria Stîngaci împotriva lui Ruslan Bezerdic cu privire la repararea prejudiciului material,

împotriva deciziei din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admis apelul declarat de Maria Stîngaci, a fost casată hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțată o hotărâre nouă,

c o n s t a t ă:

La 30 martie 2016, Maria Stîngaci a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Ruslan Bezerdic cu privire la repararea prejudiciului material.

În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamanta a indicat că pârâtul Ruslan Bezerdic cunoscând cu certitudine despre faptul că automobilul de marca/model „Audi Q7”, cu nr/î xxxx, a fost recunoscut ca corp delict pe cauza penală nr. xxxx și care la 14 septembrie 2011, i-a fost transmis spre păstrare până la soluționarea definitivă a cauzei, la 17 octombrie 2012, aflându-se pe adresa mun. Chișinău, str. Tudor Vladimirescu, 25, la stația PECO, i-a vândut automobilul menționat, obținând de la aceasta bani în sumă de 18 000 euro și 232 200 lei prin transfer bancar.

Ca urmare, prin acțiunile sale criminale pârâtul a deposedat-o de suma de 33000 euro, bani achitați prin verament și cash ca preț al mijlocului de transport de „Audi Q7”, cu nr/î xxxx, de care însă nu poate să se folosească, deoarece este un bun furat și în privința lui există interdicții.

Respectiv, pe acest fapt Ruslan Bezerdic a fost învinuit că a dobândit de la reclamantă prin înșelăciune și abuz de încredere, în circumstanțele descrise

mai sus suma de 554 231,70 lei, cauzându-i acesteia un prejudiciu material în proporții deosebit de mari, fiindu-i incriminată săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 251 și 190 alin. (5) Cod penal.

În continuare, reclamanta a subliniat că, prin decizia irevocabilă din 16 februarie 2016 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost respins ca nefondat apelul declarat de inculpat și avocatul acestuia. Au fost admise apelurile declarate de acuzatorul de stat și partea vătămată Maria Stîngaci, fiind casată parțial sentința și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Ruslan Bezerdic a fost condamnat în baza art. 251 Cod penal, la 1 an închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în domeniul de gestionare a bunurilor pe un termen de 2 ani și în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, la 8 ani și 6 luni închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita activitate în domeniul de gestionare a bunurilor pe un termen de 3 ani, iar conform prevederilor art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni prin cumul parțial al pedepselor aplicate i-a fost stabilită definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 9 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și de a exercita vreo activitate în domeniul de gestionare a bunurilor pe un termen de 4 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

Din considerentul că prin acțiunile sale pârâtul a privat-o de posibilitatea de a se folosi de banii săi, acesta urmează să-i achite pentru perioada de 26.10.2012 – 29.03.2016 un prejudiciu material egal cu dobânda de întârziere prevăzută de art. 619 alin. (2) Cod civil, ce constituie conform calcului suma de 19505,28 euro.

Maria Stîngaci a solicitat inclusiv în urma concretizării acțiunii, încasarea din contul lui Ruslan Bezerdic în beneficiul său a venitului ratat pentru privarea de dreptul de a se folosi de banii săi pentru perioada de 26.10.2012 – 15.02.2017 în sumă de 27862,84 euro și încasarea tuturor cheltuielilor de judecată suportate pentru examinarea prezentului litigiu.

Prin hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, cererea de chemare în judecată depusă de Maria Stîngaci a fost respinsă ca neîntemeiată și anulate măsurile de asigurare aplicate prin încheierea din 28 septembrie 2017.

Prin decizia din 13 decembrie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost admis apelul declarat de Maria Stîngaci, a fost casată hotărârea din 25 iunie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și pronunțată o hotărâre nouă prin care pretenția depusă de Maria Stîngaci împotriva lui Ruslan Bezerdic cu privire la încasarea venitului ratat pentru privarea de dreptul de a se folosi de bani pentru perioada 26.10.2012 – 06.10.2014 în sumă de 8686,71 euro s-a încetat în legătură cu faptul că există o hotărâre judecătorească irevocabilă. Acțiunea depusă de Maria Stîngaci împotriva lui Ruslan Bezerdic cu privire la încasarea venitului ratat pentru privarea de dreptul de a se folosi de bani pentru perioada 07.10.2014 – 15.02.2017 a fost respinsă ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanțele de judecată au constatat că în temeiul art. 123 alin. (3) Cod de procedură civilă, capătul de cerere la acțiunea depusă de Maria Stîngaci împotriva lui Ruslan Bezerdic cu privire la încasarea dobânzii de întârziere în sumă de 8686,71 euro, pentru perioada 26.10.2012-06.10.2014, conform acțiunii civile din dosarul penal, urmează a fi încetat în legătură cu faptul că există o hotărâre judecătorească irevocabilă, și anume decizia din 15 februarie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, conform căreia s-a dispus admiterea apelului declarat de partea vătămată Maria Stîngaci, cu pronunțarea unei noi hotărîri în latura civilă, prin care acțiunea civilă înaintată a fost admisă parțial, cu încasarea din contul inculpatului Ruslan Bezerdic în beneficiul părții vătămate a sumelor de 33000 euro – prejudiciu material și 35000 lei – cheltuieli legate de acordarea asistenței juridice. În rest, capetele de cerere cu privire la încasarea de la inculpatul Ruslan Bezerdic în beneficiul părții vătămate a sumei de 8686,71 Euro, cu titlu de prejudiciu material pentru privarea de posibilitatea de a se folosi de bani pentru perioada 26.10.2012-06.10.2014 și repararea prejudiciului moral au fost respinse, ca neîntemeiate.

Referitor la pretenția privind încasarea prejudiciului material, în partea încasării prejudiciului prin datorie din 07.10.2014 – 15.02.2017, aceasta urmează a fi respinsă ca neîntemeiată, dat fiind faptul că la 15 februarie 2017 prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, a fost încasat din contul inculpatului Ruslan Bezerdic în beneficiul părții vătămate a sumelor de 33000 euro cu titlu de prejudiciu material și 35000 lei cu titlu de cheltuieli legate de acordarea asistenței juridice pe cauza penală.

Or, sentința pronunțată de instanța judecătorească într-o cauză penală, rămasă irevocabilă, este obligatorie pentru instanța chemată să se pronunțe asupra efectelor juridice civile ale actelor persoanei împotriva căreia s-a pronunțat sentința numai dacă aceste acte au avut loc și numai în măsura în care au fost săvârșite de persoana în cauză. Doar la data de 15 februarie 2017 suma de 33000 euro era sumă litigioasă, care s-a finisat cu încasarea sumei în cadrul dosarului penal și a acțiunii civile cu titlu de prejudiciu material.

Invocând ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, la 18 februarie 2019, Maria Stîngaci le-a contestat cu recurs, solicitând admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești ce constituie obiectul prezentului recurs cu pronunțarea unei hotărâri noi, de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-au indicat motivele de drept și de fapt invocate în cererea de chemare în judecată și în cererea de apel anexate la dosar, suplimentar invocându-se că dispozitivul deciziei instanței de apel este confuz și nu reflectă cerințele din acțiune.

Ca urmare, respingerea cerințelor de către instanța de fond și apel este total nemotivată, iar în rezultat instanțele de judecată s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de îndeplinire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu

au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțând hotărâri neîntemeiate de respingere a acțiunii (vol.II,f.d.18-22).

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 13 decembrie 2018 (vol.II,f.d.6), dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc. Astfel, recursul declarat la 18 februarie 2019 (vol.II,f.d.18) este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de Maria Stîngaci în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Maria Stîngaci nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin. (4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Maria Stîngaci.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Maria Stîngaci se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Mariana Pitic

Tamara Chișca-Doneva